

Uvnitř v pracovně jsme si s Bombi Bitem směli sednout na pohovku. Probošt pak zaujal místo před námi v lenošce.

„Tak mi teď pověz, co se ti zdálo, Edvine,“ řekl.

„Nebylo to dnes v noci, ale tý předešlý noci,“ začal Bombi Bitt. „Dyž sem si měl večír lehnout, zdálo se mně, že z krovu kape, a proto sem se s pytlím přestěhoval a položil sem si ho podle štítu. Tak se stalo, že sem ležel od západu k východu, právě jako stojí kostely, a tak si myslím, že právě proto se mně to tak zdálo. Trhling taky jednou říkal, že. . .“

„Jen povídej, co se ti zdálo,“ přerušil ho probošt.

„No, viděl sem jako takovej velikej bílej mrak a uprostřed toho mraku byla veliká díra. Za chvilku z té díry vyšel anděl s dlouhejma bílejma fousama, a ten anděl přišel ke mně a vzal mně za ruku a ved mně tou dírou. Potom sme nejdřív přišli k veliký zelený louce, kde bylo plno žlutejch a červenejch a modrejch kytiček. Pak sme přišli k široký říčce. A třebaže tam nebyl přes ni žádněj most, šli sme vysoko nad vodou a neměli sme ani kapku mokrá nohy. Potom sme přišli na cestu, a dyž jsme šli kousek po ní, tak sme přišli k jednomu kostelu a tu sem viděl, že to je náš tosterupskej kostel. Šak taky stál na hřbitově Elof a kopal hrob, a tak sem se nemoh mejlit. A třebaže sme přišli k Elofovi tak blízko jako tady my, neviděl nás, protože sme byli neviditelný. Anděl mně ved rovnou kostelníma dveřma, třebaže byly zavřeny, a do kostela. A tam uvnitř na jednom místě bylo všechno ukradený stříbro. Bylo vidět tak jasně, tak jasně, protože tam rovnou skrz kostelní střechnu svítalo světlo z nebe dolů na to stříbro. Viděl sem i svícny i tu pikslu a kalich. Anděl ukázal na stříbro a povídal: Tady vidíš to kostelní

OBSAH

PŘEDSTAVUJEME SE	7
RYBOLOV	14
KOSTELNÍ STŘÍBRO	32
HON NA LIŠKU	77
KIVICKÝ JARMARK	
V předvečer	119
Jarmark	148